

Sygn. akt III RC 47/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Julita Aronowicz

Protokolant : Ewa Czajkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko małoletniemu E. G. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową K. G.

o obniżenie alimentów

I. Oddala powództwo;

II. Zasądza od powoda T. G. na rzecz przedstawicielki ustawowej K. G., reprezentującej małoletniego pozwanego E. G., kwotę 1.217, 00 (jeden tysiąc dwieście siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 47/16

UZASADNIENIE

Powód T. G. w pozwie skierowanym przeciwko małoletniemu pozwanemu E. G. domagał się obniżenia alimentów, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem z dnia 27 sierpnia 2015 r. (sygn. akt III RC 86/15), z kwoty 900 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że od czasu wydania wyroku w sprawie III RC 86/15 jego możliwości zarobkowe uległy znacznemu obniżeniu ze względu na zaprzestanie otrzymywania zasiłku wychowawczego przez żonę powoda, co znacznie uszczupliło budżet rodziny. Powód jest jedynym żywicielem rodziny, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.580, 37 euro, jego żona opiekuje się 1,5 rocznym dzieckiem, nie mogąc przez to podjąć pracy zarobkowej. Wynagrodzenie powoda nie jest w stanie pokryć kosztów utrzymania jego rodziny, a pogarszający się stan finansowy rodziny powoduje coraz to większe zadłużenie powoda. T. G. wskazał, że opłaty, które uiszcza przewyższają jego dochody o 200 euro, co skutkuje zaciąganiem limitu kredytowego w banku i pogrążaniem się w długach. W ocenie powoda kwota 900 zł z tytułu alimentów jest zbyt duża, aby mógł jej sprostać. T. G. wskazał również, że sytuacja finansowa matki małoletniego pozwanego K. G. jest bardzo dobra. Winna ona uczestniczyć w takim samym stopniu jak ojciec w kosztach utrzymania dziecka. Powód zakwestionował dotychczasowe rozstrzygnięcie Sądu wskazujące na konieczność pokrywania przez niego większych kosztów utrzymania syna.

Przedstawicielka ustawowa K. G., reprezentująca małoletniego pozwanego E. G., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Prawomocnym wyrokiem z 27 sierpnia 2015 r., wydanym w sprawie III RC 86/15, Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem podwyższył alimenty należne od T. G. małoletniemu E. G., z kwoty 800 zł do kwoty 900 zł miesięcznie. Tym samym wyrokiem Sąd oddalił powództwo T. G. skierowane przeciwko małoletniemu E. G. o obniżenie alimentów.

Wówczas Sąd ustalił, że koszt utrzymania małoletniego E. G. oscylował w granicach 1.200 – 1.300 zł miesięcznie z uwagi na dobrą sytuację materialną matki, pod opieką której pozostawał.

Aktualnie małoletni pozwany E. G. ma niespełna 17 lat i uczy się w I klasie w Technikum Fryzjerskim w B.. E. G. w dalszym ciągu pozostaje pod opieką okulisty i dermatologa, przy czym wizyta u okulisty kosztuje 50 zł i odbywa się raz na pół roku, okulary kosztowały ostatnio 179 zł, natomiast wizyta u dermatologa kosztuje 100 zł, odbywa się co 2-3 miesiące, zaś leki kosztują 150 zł i wystarczają na dwa miesiące. Ponadto E. G. z uwagi na problemy żołądkowo – jelitowe pozostaje pod opieką gastrologa, wizyta kosztowała 100 zł, a leki ok. 139 zł. Przedstawicielka ustawowa podała, że wyżywienie syna kosztuje obecnie 900 zł miesięcznie, na zakup ubrań i obuwia wydatkuje 150 - 200 zł miesięcznie, 100 zł miesięcznie przeznacza na zakup środków pielęgnacyjnych i środków czystości, kieszonkowe, wydatki na rozrywkę wynoszą 100 zł miesięcznie. Małoletni pozwany mieszka w B. w mieszkaniu stanowiącym własność matki, opłaty związane z korzystaniem z mieszkania wynoszą ok. 400 zł miesięcznie, energia elektryczna kosztuje ok. 60 zł miesięcznie, telefon i Internet kosztują łącznie ok. 80 zł miesięcznie. E. G. do domu rodzinnego przyjeżdża raz lub dwa razy w tygodniu, bilet w jedną stronę kosztuje 8, 50 zł, natomiast bilety komunikacji miejskiej kosztują ok. 30 zł miesięcznie. K. G. podała, że małoletni E. ma w dalszym ciągu problemy z nauką i uczęszcza na korepetycje z matematyki i języka angielskiego, których miesięczny łączny koszt wynosi 320 zł. Do kosztów związanych z utrzymaniem pozwanego zaliczyć należy również wydatki szkolne, i tak wyprawka kosztowała ok. 400 zł, akcesoria do nauki fryzjerstwa kosztowały łącznie ok. 370 zł (nożyczki – 150 zł, głowa do ćwiczeń – 150 zł, wałki – ok. 70 zł), ponadto składka na komitet rodzicielski wyniosła 100 zł, składka na Dzień Kobiet – ok. 30 zł. W ocenie matki miesięczny koszt utrzymania małoletniego E. G. wynosi ponad 2.000 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego - K. G. w dalszym ciągu prowadzi własny zakład fryzjerski, ma jedną stażystkę. Wedle jej twierdzeń przychód z prowadzonej działalności wynosi 4.000 zł miesięcznie. K. G. w dalszym ciągu spłaca kredyt w kwocie 100.000 zł. zaciągnięty w (...) w S., raty kredytu wynoszą 819, 48 zł miesięcznie. Ponadto K. G. spłaca kredyt na samochód H. (...) z 2016 r., rata wynosi 1.154, 97 zł miesięcznie, przy czym w spłacie tego kredytu pomaga ojciec przedstawicielki ustawowej. Do stałych wydatków ponoszonych przez przedstawicielkę ustawową zaliczają się koszty: energii elektrycznej – 130 zł + 250-280 zł w zakładzie fryzjerskim, wody, odprowadzenia ścieków – ok. 189 zł kwartalnie, opału – 3.750 zł rocznie, podatku - 863 zł rocznie, Internetu - 40 zł miesięcznie, telefonu - 50 zł miesięcznie, gazu - 50 zł miesięcznie. Ponadto K. G. płaci składkę w wysokości 240 zł rocznie z tytułu ubezpieczenia domu, składkę w wysokości 193, 40 zł rocznie z tytułu ubezpieczenia mieszkania, opłaca ubezpieczenie OC i AC samochodu. W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą matka małoletniego pozwanego płaci składki ZUS w wysokości 1.120 zł miesięcznie. K. G. od połowy grudnia 2015 r. ma problemy zdrowotne, podała, że na leczenie wydała ok. 3.000 zł.

Powód T. G. od wielu lat mieszka i pracuje we Francji. W dniu 17 lipca 2010 r. powód zawarł związek małżeński, z którego pochodzi jego dwoje małoletnich dzieci tj. A. G., urodz. (...) oraz V. G., urodz. (...) T. G. w dalszym ciągu zatrudniony jest w firmie francuskiej, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.580, 37 € miesięcznie. Żona powoda wedle jego twierdzeń nie pracuje, utraciła prawo do zasiłku wychowawczego, który wynosił 704 €. T. G. zakupił mieszkanie w P., przy czym zobowiązany on jest do spłaty zaciągniętego na ten cel kredytu, spłaca raty w wysokości po 973, 46 € miesięcznie. Do stałych zobowiązań finansowych T. G. zaliczyć ponadto należy: czynsz – 292, 82 € miesięcznie, podatek od nieruchomości - 100 € miesięcznie, podatek mieszkaniowy - 100 € miesięcznie, rachunki za telefony, Internet, telewizję w łącznej wysokości 52, 64 € miesięcznie, rachunki za prąd – 56, 30 € miesięcznie, ubezpieczenie samochodu - 62 € miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań powoda T. G. (k. 85 - 87), wyjaśnień informacyjnych i zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego K. G. (czas nagr. od 00:05:17, k. 21 v. – 22, k. 101 v. – 102, k. 102 v.), zeznań świadka W. M. (k. 102 – 102 v.), dokumentów w języku francuskim z tłumaczeniem złożonych przez

powoda (k. 7, 26 - 35), dokumentów złożonych przez przedstawicielkę ustawową pozwanego (k. 55 – 73), akt sprawy Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem III RC 86/15.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda T. G. o obniżenie alimentów jest niezasadne.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, o czym stanowi art. 138 kro. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania poprzez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych uzależniony jest zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jaki i możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Od czasu ostatniego uregulowania alimentów na rzecz E. G. upłynął okres blisko 2 lat. Od tego czasu niewątpliwie wzrosły koszty utrzymania małoletniego pozwanego, co podyktowane jest jego naturalnym rozwojem psychofizycznym, wzrostem cen różnego rodzaju towarów i usług. Przede wszystkim wzrost kosztów utrzymania pozwanego spowodowany jest jego dalszą edukacją w nowej szkole, poza miejscem zamieszkania, co generuje dodatkowe koszty w postaci kosztów mieszkania w B., kosztów dojazdu do domu i w obrębie miasta, drogich akcesoriów do nauki fryzjerstwa. Ponadto małoletni E. G. w dalszym ciągu pozostaje pod opieką okulisty, dermatologa, jak również dodatkowo gastrologa, w dalszym też ciągu wymaga korepetycji, co zwiększa koszty jego utrzymania.

Sąd uznał, że koszt utrzymania małoletniego E. G. w powiązaniu z dobrą sytuacją materialną matki, pod opieką której pozostaje, oscyluje obecnie w granicach ok. 1.700 zł miesięcznie, zaś wzrost kosztów utrzymania małoletniego pozwanego powodowany jest przede wszystkim, jak już powyżej wskazano, edukacją poza miejscem zamieszkania.

Sąd przeanalizował sytuację materialną powoda T. G. i doszedł do wniosku, że jest on w stanie uiszczać alimenty na dotychczasowym poziomie. T. G. od wielu lat pracuje we Francji, ma stałe zatrudnienie, własne mieszkanie, wykazuje zdolność kredytową. W poprzedniej sprawie dotyczącej regulacji alimentów na rzecz E. G. (sygn. akt III RC 86/15) powód również domagał się obniżenia alimentów powołując się na swoją trudną sytuację materialną, spadek dochodów żony, wysokie wydatki w stosunku do zarobków, debet na koncie. W niniejszej sprawie powód powieliła w zasadzie poprzednią argumentację, z tym, że przede wszystkim powołuje się na utratę zasiłku wychowawczego w kwocie 740 €, przyznanego na młodszego syna. Fakt utraty zasiłku wychowawczego nie może stanowić podstawy do ustalenia, że sytuacja materialna powoda uległa pogorszeniu tego rodzaju, które uzasadnia zmniejszenie jego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego syna. T. G. nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że jego żona nie może zarobkować, zwłaszcza, że młodszy syn powoda ma 2,5 roku. Zauważyć należy, że kwota zasądzonych alimentów, która w przeliczeniu na walutę w której powód otrzymuje wynagrodzenie wynosi ok. 215 €, stanowiąc ok. 14% jego miesięcznego wynagrodzenia, jak najbardziej mieści się w możliwościach płatniczych ojca dziecka. Tym samym żądanie obniżenia alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku na podstawie powołanych powyżej przepisów.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zasądzony zwrot kosztów obejmuje wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 1.217 zł, zgodnie z § 2 pkt 3 w zw. z § 4 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800),

zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1668).